

новаційною. З точки зору синергетики, навколишній світ – це не застигла структура, а сфера пізнавальної та практичної невизначеності. Вона вимагає відмовитися від лінійності, репродуктивності в освіті та перейти до навчання, яке формує пошукові орієнтації, творчий підхід, імовірнісне мислення [2, с. 89].

Вектор розвитку сучасної освіти в теоретичній формі є достатньо розробленим та сформованим. Наразі, необхідне практичне застосування цих знань, їх зміна та пристосування до реалій сучасного світу.

Бібліографічні посилання:

1. Болонський процес і сучасна парадигма освіти в Україні . Методичні вказівки до вивчення курсу «Педагогіка вищої школи і Болонський процес» / Укладач: Г. І. Карпенко. – Дніпропетровськ : ПДАБА, 2011. – 18 с.
2. Світлична В. В. Освітній простір в умовах глобалізації: парадигмальний плюралізм і перспективи інтеграції / В. В. Світлична, Т. О. Чистіліна // Гуманітарний часопис. – 2013. – № 2. – С. 83-92.
3. Чумак О.В. Парадигма освіти ХХІ століття: інноваційні аспекти / О.В. Чумак // Електронний збірник наукових праць Запорізького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти – Запоріжжя. – 2012. – Випуск №1 (7) – 4 с. Режим доступу: http://virtkafedra.ucoz.ua/el_gurnal/pages/vyp7/konfl/Chumak.pdf
4. Щубелка Н. В. Сучасна освіта в контексті парадигмальних зрушень / Н. В. Щубелка // Філософські дослідження: збірник наукових праць Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля. – Луганськ: СНУ ім. В. Даля, 2010. – Випуск № 12. - С. 51–60.

**Катруц Анастасія Віталіївна,
Замкова Діана Русланівна,**
студентки Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЩАСТЯ: ПРАВОВИЙ ТА ПОВСЯКДЕННИЙ ВИМІРИ

Тема в якому віці людина відчуває себе найбільш щасливою шукає вирішення вже давно, адже з кожним роком потреби людей змінюються. Якщо, говорити про актуальність теми, то ми знайшли дослідників, котрі внесли вагомий внесок до теми «щастя», це Сатосі Каназава та Норман Лі. На нашу думку, проблемою невирішеності даного питання полягає в тому, що дуже мало матеріалів, досліджень на цю тему було зроблено. Ми встановили, що кожна людина – індивідум, та вік щастя – різний. Зараз, враховуючи події на території України, через війну, завищення податків, відсутність робочих місць, більшості людей не подобається свій вій, вони не відчувають себе щасливими, але є безліч моментів, речей або інших людей, котрі роблять щасливими. У нижче вкладеному матеріалі наведена статистика з опитування, яка була проведена більш, як для ста осіб, з метою виявлення цього «віку ща-

стя».

Спершу, ми звернули увагу на Статтю 3 Конституції України, де зазначено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1]. Але чи реально це так? На сьогодні майже ніхто не подавав позову до суду через порушення цієї статті. Чи можна це вважати, що людина у нашій державі є повністю забезпечена цими правами та є щасливою?

Метою цього дослідження є з'ясування, у якому віці людина є щасливою, тобто, якщо більшість людей відповідає, що відчували себе найщасливішим у дитинстві, це значить, що наразі вона має безліч справ, мало відпочиває, багато працює через це їй хочеться повернути своє дитинство, бо саме там людина відчуває себе більш захищеною, а це значить щасливою. Ті люди, котрі відповіли, що відносяться до пенсійного віку, зазвичай, це ті люди, котрі вже досягли своєї мети, і тепер їм потрібно витратити час на себе, тобто більш проводити часу з родиною, або відправитись у кругосвітню подорож. Але, якщо людина обрала, що саме зараз (у цьому віці) відчуває себе щасливою, це означає, що людина оптиміст або вона забезпечена усіма умовами, що потрібні для щастя.

Психологічні фактори, які показують, що людина є щасливою: гарний настрій, добре здоров'я, професія яка приносить задоволення, оточення добрих людей, матеріальне забезпечення, та інші індивідуальні показники такі, як сім'я, їжа, можливо домашній улюбленець та багато інших.

Проблема полягає в тому, що деякі люди не відчувають себе щасливими, нічого при цьому не роблять аби покращити для цього умови. Тому, ми повинні знайти фактори, які впливають на ці умови та щоб дізнатись, у якому віці людина почуватиме себе щасливою. Можливо просто ще не прийшов «вік щастя», саме тому людина є нещасливою?

Опитування, статистика якої наведена нижче, була проведена у лютому 2019 року. У бланку опитування містилось 10 запитань. Загалом, це були прямі питання. Усі опитування проводились добровільно та анонімно.

Серед опитаних:

Стать: Чоловіки- 60%, жінки-40%;

Вік: До 15 років- 10%, 15-30 років – 40%, від 30-60 років- 25%, 60 років та більше – 25%;

Чи впливає щастя на самопочуття? Так- 75%, ні-25%.

Чи багато вільного часу? Так-37%, ні-63%.

Від чого отримують щастя? Покупки- 65%, родина-33%, робота- 2%;

Хотіли б повернути дитинство, чи вийти на пенсію? Дитинство-60%, пенсія-25%, все влаштовує- 15%;

Отже, за результатами проведеного опитування було виявлено, що найбільш щасливими люди себе відчували у дитинстві. Та найчастіше за все це були жінки. На нашу думку, це через те, що більшість жінок тягнуть на собі весь будинок, побут, сім'ю, роботу та через це, відсотків 50 відчувають

щастя у дитинстві, бо саме там їм було комфортно, бо на їх плечах не лежала така відповідальність. Але ми знайшли фактори, які покращують настрій та навіть, на деякий час, людина відчуває себе щасливою – це покупки. Так, наше опитування показало, що саме покупки покращують емоційний стан, як серед жінок так і серед чоловіків. Аби бути щасливим не обов'язково бути «особливим», бо держава теж охороняє ваше «щастя».

Тобто, аби стати щасливими, не потрібно чекати якогось віку, потрібно ловити цей момент саме тут і зараз. Як ми вже наголосили вище, аби стати саме зараз щасливими, потрібно слідкувати за своїм та здоров'ям родини, час від часу робити собі якісь подарунки, а також вміти розділити вільний час.

Бібліографічні посилання:

1. Верховна Рада України / URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96D0%B2%D1%80/print>.

Кірін Роман Станіславович,
доктор юридичних наук, доцент, провідний фахівець,
Дніпропетровського науково-дослідного
експертно-криміналістичного центру МВС України,

Коротасєв Володимир Миколайович,
кандидат юридичних наук,
директор Дніпропетровського науково-дослідного
експертно-криміналістичного центру МВС України,

Хоменко Володимир Львович,
кандидат технічних наук, доцент,
керівник центру дистанційного навчання
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»

**МІЖНАРОДНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ОБ'ЄКТІВ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ІСТОРИЧНІ ВИКЛИКИ
ТА СЬОГОДЕННЯ**

Засадничим документом, що проголошує основні права людини, є Загальна декларація прав людини, прийнята Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй 10 грудня 1948 року. Зокрема у статті 27-2 стверджується: «Кожна людина має право на захист її моральних і матеріальних інтересів, що є результатом наукових, літературних або художніх праць, автором яких вона є». Це положення є наріжним каменем сучасної системи охорони результатів інтелектуальної діяльності у нормах міжнародного права. Усі міжнародні договори, які стосуються права інтелектуальної власності, беруть